ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

3 жовтня 2018 року
№ 38 (77)

Тисяча й один експонат, та все для потреб фермерів: підсумки AGROEXPO-2018

Читайте стор. 2

«Реформа для людей»

Позавчора, 1 жовтня, двері Апеляційного суду Дніпропетровської області були відчинені. Зате вхідні двері усіх 5-ти залів судових засідань були зачинені наглухо. Відвідувачі марно тупцювалися біля них, ошелешено розглядаючи власні судові повістки з викликом на засідання суду. Судові розпорядники пояснювали дивне байдикування суддів упродовж цілого робочого дня багатозначним словом «реформа!» Хтось із викликаних чи адвокатів іронічно додав «… для людей!» У спільній розмові з'ясувалося, що відбувається зміна назви суду, яка тягне за собою новий розподіл усіх цивільних та кримінальних справ між суддями. Тож розгляд справ у оновленому суді може розпочатися приблизно за місяць!

НА ПЕРШЕ ЖОВТНЯ була призначена до розгляду і апеляційна скарга фермера Олександра Калашника зі Слов'янки Межівського району на ухвалу Межівського районного суду 12 вересня про арешт 15, 8 тонни насіння соняшнику. Про гучний, бандитський за почерком, напад на нього 11 вересня місцевих правоохоронців із застосуванням табельної зброї йшлося в попередньому номері «Фермера Придніпров'я».

- Це вже вдруге я марно приїхав на засідання до Дніпра за майже двісті кілометрів, - розповідає Олександр Вікторович. – Першого разу, 26 вересня, не надійшли матеріали справи з Межової. Їх що, голубами пересилали? Навіть прокурор приїхав з Межової, а голуби не долетіли. У четвер телефоную до канцелярії Апеляційного – буде слухання справи в понеділок? Буде, - кажуть, - їдьте! Ще й есемеску прислали. Невже тяжко попередити нею, що засідання перенесене? Вже два золотих для сівби озимини дні втратив, ще й чималі кошти на проїзд. Враження таке, що ця реформа робиться спеціально, аби фермери не могли оскаржити рішення суду про арешт землі та зібраного урожаю.

За повідомленням вже ліквідованого Апеляційного суду 1 жовтня, 23 його судді відповідно до Указу Президента України № 297/2018 переведені на роботу на посаду суддів новоутвореного Дніпровського апеляційного суду Дніпропетровської області, який обслуговуватиме людей у Дніпрі та Кривому Розі. Реформа суду зроблена для його декомунізації. Кримінальні та цивільні справи, призначені до слухань в жовтні, зняті з розгляду для подальшого перерозподілу та призначення нового складу суду.

Дивна реформа, що й казати. Раз уже назва нашої області підпадає під дію закону про декомунізацію, то давно пора просто перейменувати її на Січеславську, як визначено попередніми узгодженнями, а не реформувати для цього окремі державні установи. Чимало адвокатів і апелянтів зазначають, що суддів Апеляційного давно пора реформувати по-справжньому. Адже почасти вони на два аналогічні рішення суду першої інстанції ухвалюють два власні, абсолютно між собою протилежні! Тому й кажуть «апеляція – не суд, а казна-що…». У відкритому електронному доступі, для прикладу, є численні скарги постраждалих до Вищої ради правосуддя на дії суддів Апеляційного Тетяни Куценко та Ельвіри Демченко, залишені Києвом без задоволення. Та коли один з адвокатів 16 серпня минулого року звернувся до Служби безпеки України в Дніпропетровській області зі скаргою на протиправні дії нерозлучної двійки і обґрунтовану доказами підозру в корупційних зв'язках, то голова суду Наталія Деркач одразу подала скаргу до Вищої ради правосуддя «така недостовірна інформація ганьбить честь, гідність і ділову репутацію суддів».

Варто зазначити, що всі оскаржувані фермерами рішення про арешт фермерської ріллі та урожаю Апеляційним судом Дніпропетровської області скасовані. Але їхня неймовірна масовість у Придніпров'ї та поза ним наводить на певні висновки.

- Оці всі злочини, де задіяні поліція, прокуратура, суди щодо «віджиму» землі та урожаю – це не просто так, - вважає командир Фермерської Самооборони Січеславщини Василь Строгий. – Це антинародна частина держави, що розрослася до небачених розмірів, глибинні паразити в погонах і суддівських мантіях. Надто багато цих злодіянь. Думаю, вони управляються з одного центру, не з Дніпра і навіть не з Києва. Був такий план «Шатун» по дестабілізації суспільно-політичної ситуації в Україні в 2016-17 роках, тоді він не вдався. Тепер таким чином вони економічно дестабілізують ситуацію. Коли у фермера поліція «віджала» урожай, то він не матиме за що посіяти озимину, провести зяблеву оранку тощо. Йому нічим буде розрахуватися за оренду землі, держава не отримає кошти, а пайовики – зерно. Взимку їм нічим буде годувати худобу, птицю, можуть бути різні заворушення. Тому на всі ці масові скоординовані рейдерські дії правоохоронців «для захисту інтересів держави» мусить звернути якнайпильнішу увагу Служба безпеки України.

Вочевидь, численні скоординовані злодіяння правоохоронців, що відбуваються за дивовижно єдиним сценарієм, більш ніж варті уваги СБУ і РНБО. Арештований «в інтересах держави» соняшник фермера Олександра Калашника і багатьох інших чекає завершення реформування Апеляційного у Дніпрі.

Григорій ДАВИДЕНКО.

Репліка

ЧИЯ ВІДВАГА, ТОГО Й ПЕРЕВАГА

Антирейдер

Адже на сміливих собаки тільки гавкають, а боязливих рвуть.
Та й народна мудрість підказує, що не дужий б'є й перемагає, а відважний

ПОЇЗДКА КРІЗЬ ТЕМРЯВУ І МОРОК У ЧОРНУ НІЧ

Минулого четверга близько 17-ої вечора обласна Асоціація фермерів та приватних землевласників забила на сполох: відверто нахабне й шахрайське, злодійське чиниться рейдерське захоплення врожаю соняшнику, вирощеного у Васильківському районі невеликим фермерським господарством «Алтей». Асоціація відразу й підняла по тривозі колег мчати захищати потерпаючих від наруги. Оскільки дійсно відбувалася спроба викрасти вже дозрілий урожай, тому зволікати з його захистом небезпечно. Бо кому не відомо, що негідники-грабіжники зазвичай і коять свої погроми якраз під прикриттям темних ночей? Як ті песиголовці-потвори, котрі у беззоряній темряві почувають себе, як риба у воді. І здійснивши злодіяння, мають змогу безслідно зникати з місця злочину. В даному ж випадку лицемірство й лихварство, коли хочете, то і шулерство пояснювалися тим, що з самого погожого полудня комбайн тих, хто виростив чистий і напрочуд дорідний соняшник, зупинив… наряд місцевої поліції. Вишикувалися хвацькі та грізні хлопці, мов оті здичавілі поліцаї у ще радянських фільмах про минулу війну – пам'ятаєте? - і ні кроку не дозволяли робити на своє поле двом, уявіть собі, передусім жінкам, яким нині й належить ФГ «Алтей». А двох чоловіків-комбайнерів взяли у тісне кільце, як в облогу та полон, і «дохідливою» мовою, не підбираючи цензурних слів та й стриманих висловів, заходилися «виховувати»-залякувати. Ніби не те що не тільки їм не сподіватися на «незаймане» та «недоторкане» існування, але і їхнім рідним та близьким, а в першу чергу дітям, «якщо посміють завести комбайна і рвонути в атаку на ньому».

То уже через годину, близько 18-ої вечора, коли починало густо смеркати, з Новомосковського району в неблизький путь рушив перший десант фермерів – Віталій Книш, Олександр Тур і Юрій Бондарчук - на виручку жінкам-колегам та їхнім комбайнерам. Ближче до 19-ї години на Васильківський район взяв курс і «екіпаж машини бойової» на чолі з головою фермерської асоціації сусіднього з північного боку Синельниківського району Іваном Отюським. Наступного дня в гарячу точку нерівної сутички загарбників та їхніх жертв прибули і небайдужі колеги сусіднього з південного боку Покровського району. Знову ж таки голова Покровської асоціації фермерів Тетяна Іллєнко та ватажок знаменитого уже на всю Україну об'єднання селян-кооператорів «Господар» Олексій Захарчук.

Продовження - стор. 4, 5

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Фоторепортаж

Тисяча й один експонат, та все для потреб фермерів: підсумки AGROEXPO–2018

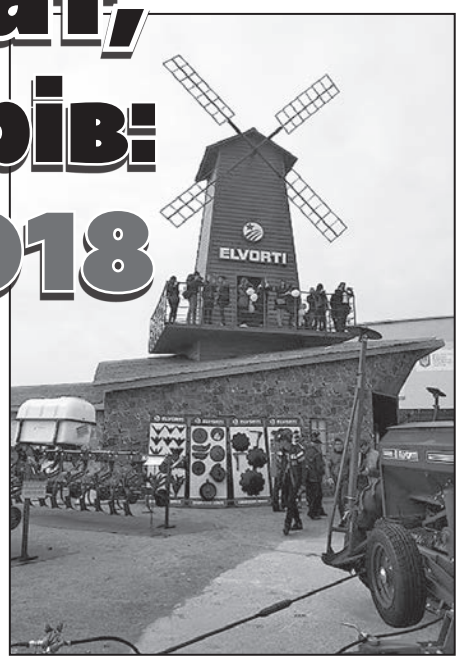

Шоста міжнародна агропромислова виставка AGROEXPO 2018, яка увійшла в десятку найбільших в Європі, пройшла минулого тижня у Кропивницькому.

Усі 125 тисяч квадратних метрів виставкової площі, майже шість сотень профільних компаній-учасниць - від світових гігантів до приватних підприємців із «поштучним» товаром, півтори сотні гостей з Туреччини спеціально прилетіли чартерним рейсом.

Трактори, комбайни, обприскувачі, елеваторні комплекси, системи опалення, інструмент, сортове насіння, племінна худоби та птиця, - далеко не повний перелік усього представленого. Тридцять компаній показали свої машини в роботі на демонстраційному полігоні.

У п'ятницю, 28 вересня, на спеціальному майданчику за сценою «Покровського ярмарку» пройшов етап Кубка світу зі стронгмену - змагання під егідою найсильнішої людини світу 2004 року Василя Вірастюка. Кількість учасників самого ярмарку з виробами народних промислів, саджанцями, сирами, медовухою, хутром, шкарпетками, антикварним посудом і всім чим завгодно, підрахувати мабуть не вдасться, бо кожного дня прибували нові учасники.

До цьогорічної виставки була завершена реконструкція закритого виставкового павільйону - за оцінкою організаторів, тепер він остаточно «європейського типу, один з кращих в Україні». Новий вхід, новий зал реєстрації, три конференц-зали.

Представники сотень господарств і агрофірм, керівники і власники найбільших вітчизняних виробників сільгосптехніки з усієї України взяли участь у діловій програмі виставки. Панельні дискусії від організаторів, в числі яких тепер два міністерства (аграрної політики та економіки), присвячені перспективам бюджетних компенсацій кредитних ставок на покупку техніки для аграріїв і розвитку сільгоспмашинобудування в Україні.

Виставка у виставці - «збірна команда» автосалонів пропонувала всім бажаючим спробувати себе за кермом позашляховика.

Розпочали з принципово нового - національних експозицій кількох країн, включаючи Німеччину, Білорусію, згадувану Туреччину, і не тільки.

За словами одного з авторів ідеї AGROEXPO і її головного драйвера, голови Асоціації виробників сільгосптехніки та обладнання «Украгромаш» Павла Штутмана, залучення глобальних виставкових компаній, які займаються організацією участі національного бізнесу в міжнародних заходах, - один із способів розвитку таких майданчиків, як наш.

Організатори стверджують, що в цьому році нарешті вирішено проблеми з нестачею місць для поселення в Кропивницькому на час виставки, яка гостро стояла в попередні роки. У тому числі спрацювала програма по залученню городян, які володіють придатним до здачі житлом, - крім допомоги AGROEXPO, це їх додатковий заробіток.

Дана виставка дозволяє пишатися нашими виробниками та їхніми здобутками. Було дуже цікаво відвідати виставку, дізнатися щось нове про виробників. Експозиції охоплювали практично всі сфери агропромислового комплексу.

Досить пройтися павільйонами виставки, щоб переконатися: чого тут тільки немає! Скажімо, українські фермери представили стільки живності, що очі розбігаються. Із загону, влаштованого у великому наметі, відвідувачів ліниво розглядали вівці, свині, кози та коні.

Павло Мирошниченко - фермер з Вінницької області, розповідає:

«Ми на своїй фермі розводимо овець, їх у нас вже 230. Приїхав на виставку підібрати ще декілька порід. Я початківець, працюю тільки другий рік. Важкувато»...

По сусідству від баранів, в клітках - величезні кролики: чорні, білі ... Між іншим, абсолютно спокійно реагують на спробу погладити їх крізь прути - видно, що людину не бояться. Пані Олена з фермерського господарства «Ковчег» каже: «Я фермерую вже шість років, розводжу кролів та свиней. Кроликів у нас 700 голів шести порід. До нас на ферму приїжджають з різних регіонів, охоче купують молодняк. У цьому році для нас, як і для всіх, великою проблемою стали корми. Але, сподіваюся, зиму протримаємося». Пані Олена вже третій рік відвідує виставку AGROEXPO, цього року поїде додому з новою породою кролів.

Ще один загін - з курми, качками і гусаками. Всі - красені, а кури і взагалі дивовижні: з різнокольоровими чубчиками, у волохатих «гольфах» ...

У величезному закритому павільйоні експонатів стільки, що, якщо біля кожного зупинятися, якраз закінчиш обхід до закриття виставки, до вечора 29 вересня.

Прямо під відкритим небом - машини для сільського господарства: трактори, комбайни, сівалки, борони ... Що завгодно для душі!

Віктор Ільченко, фермер з Кіровоградщини теж поділився своїм враженням:

«Враження від виставки, можна сказати, грандіозні. Дуже багато павільйонів і експонатів, причому, вельми різних і цікавих. Життя тут кипить! Тим більше, що сюди, у Кропивницький, приїхали з багатьох регіонів України. Вважаю, подібні сільськогосподарські виставки дуже потрібні. Для фермера це і можливість реалізувати свою продукцію, і якийсь поштовх до розвитку ... Ті, хто в таких виставках не бере участь, думаю, програє».

Вдалось поспілкуватись із представниками фермерського господарства «Роза», що на Полтавщині.

«Радує, що на цю виставку приїхало багато фермерів і багато гостей з інших регіонів. Експонати не тільки з нашої країни, є навіть з-за кордону. На виставці також працюють науково-практичні конференції, «круглі столи». Там обговорюються проблеми фермерських господарств, учасники, так би мовити, «звіряють годинники» - чи тієї дорогою йдемо? Хотілося б звернути увагу держави на те, що все-таки 50 відсотків валової сільськогосподарської продукції виробляється в малих господарствах. Значить, до їхньої думки держава повинна прислухатися», - зазначив Василь Титаренко, представник ФГ «Роза».

«Приємно усвідомлювати, наскільки зробило крок вперед сільське господарство та машинобудування. Тільки уявити, що сучасний комбайн за один і той же час виконує в десять разів більший об'єм роботи ніж старі, совкові «Колос» або «Нива». Та й що таке день роботи «старого комбайнера»? Це просто пекло! Це цілий день провести в залізній коробці, яка нагрівається до температури сауни! Та й це не все! Через усі щілини та отвори в кабіну летять кілограми соломи і відра пилу! Чи то справа зараз. Знаєте, мені доводилося сидіти в кабіні сучасних сільськогосподарських машин. Хочу сказати, що за комфортом вони не поступаються будь-якій іномарці. Клімат-контролери, бортові комп'ютери, автофільтрація салону, плюс цифрові помічники, що потрібні безпосередньо для роботи. Ось це, я розумію, рівень. Як люблять казати всі без винятку чиновники: «Не можна забувати про село, воно нас годує», - поділився своїми враженнями пан Олег. Він вже давно працює у ТОВ «Агрофірма Фортуна», що на Кіровоградщині, а на виставку приїжджає із родиною вже кілька років поспіль.

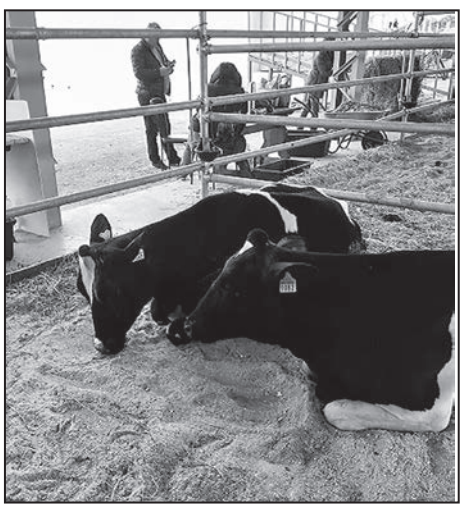

Безумовно, AGROEXPO-2018 вразила своїми масштабами та різноманіттям новинок.

Анна МЕЛЬНИК.Фото автора.

Так велично визначив роль національної мови для безпечного життя держави професор Юрій Шевельов. Але державна українська, найпотужніший наш захисний редут, використовується сьогодні, на п'ятому році відкритої московської агресії в Криму і на Донбасі, ще далеко не повною мірою. Досі у парламенті держави та поза ним існує цілий блок різних партій, які у своїй діяльності послуговуються винятково російською, а їхні представники навіть світяться в першій п'ятірці електоральних уподобань українців серед кандидатів на посаду Президента України! Люди добрі, та невже нас нічому не навчив збіглий іншомовний «гарант», який суттєво допоміг пришестю до України озброєних східних орд?
Проте підступна неоголошена війна, розпочата Московією в Україні «для захисту російськомовного населення», неабияк згуртувала українців. І спонукала громадян держави на адекватні кроки у відповідь. Врешті-решт більшість народних обранців у парламенті згадали і про забур'янене віками окупації поле української мови й запровадили жалюгідні, з огляду на високе відсоткове число українців у державі, квоти на її обов'язкове використання на радіо та телебаченні. Між тим цікаві, ґрунтовні ініціативи народжуються на місцях.

«Мова – фантастичний ресурс захисту»

Окремі думки

Є мова – є майбутнє

Торік в Хмельницькій міській раді ухвалене рішення про виключення зі шкільної програми міських шкіл вивчення російської мови. А у Львові 18 вересня депутати обласної ради проголосували за мораторій на публічне використання російськомовного культурного продукту на території області в будь-якому вигляді до моменту повного припинення окупації України. До того ж Львівська облрада рекомендувала органам місцевого самоврядування краю ухвалити аналогічні рішення. Ще депутати висловили намір підготувати звернення до Верховної Ради з проханням внести зміни до законодавства України для заборони публічного відтворення аудіовізуальних творів мовою агресора.

Вочевидь, це абсолютно логічний крок, бо майже вісім років Україна жила за горезвісним мовним «законом Ка-Ка», який дозволяв накидати чужомовний «зашморг» на добрих пів-держави. З ґрунтовним проханням ухвалити справжній закон про державний статус української мови до Президента України, парламенту, уряду і депутатів ще 28 січня минулого року звернулося суспільно-культурне товариство «Гуцульщина» зі Львова:

- Для українців, як для будь-якої іншої нації, мова – це дім життєдайного буття, духовний, світоглядний, націєтворчий фундамент. Цілеспрямовано нав'язувана теза, мовляв, «какая разніца, на каком язикє разговарівать, лішь би чєловєк бил хорошій» в умовах України цинічно фальшива і є формою нинішнього повзучого, так званого м'якого зросійщення, яке підступно висмоктує з українців національну сутність, культивує московську імперську свідомість, підступно вкорінює думку про нефункціональність української мови. Ігнорування комунікативної функції української мови у законодавчій, виконавчій і судовій владах, супільно-громадських інституціях, в освітніх закладах усіх форм навчання неминуче спричиняє занепад не менш важливих інших її функцій – ідентифікаційної, експресивної, гносеологічної, мислетворчої, естетичної, культуроносної тощо. Тобто всебічне функціонування української мови в усіх державних суспільних інституціях, у сфері бізнесу, освіти, ЗМІ є питанням життя або смерті української нації, національної держави, європейської української України.

Звернення культурної столиці України підписали усі провідні науковці краю. Ще є і торішнє звернення Ініціативної групи «Перше грудня» щодо проголошення 2018-го Роком української мови, не підписане, на жаль, Президентом П. Порошенком.

Проблеми із вживанням мови

Відома і недавня публічна дискусія навколо заяви учасника «Кварталу 95» Євгена Кошового. Він повідомив у соцмережах: «знаю українську мову практично досконало, але розмовляю російською, бо так звик». Ось така дивна для начебто патріота України позиція. Популярна дитяча письменниця Лариса Ніцой жорстко розкритикувала її:

- Публічний простір в Україні має бути українським. Кошовий може з друзями, родичами, на вулиці чи роботі говорити своєю мовою, до якої він звик. Але виходячи на екран з групою «Кварталу 95», виступаючи на всю Україну, учасники повинні бути україномовними! Медіапростір нашої країни має популяризувати українську мову, а влада мусить більше сприяти українізації.

Якби ж то так і було на концертах досі майже безмовного «Кварталу» й інших! Варто лише глянути на вивіски і оголошення в наших селах і містах – там лише китайської ще немає… Та і не скрізь нас обслуговують державною мовою. Нещодавно довелось побачити це наживо в касі «Укрзалізниці» в Дніпрі. Після стандартного «Укрзалізниця вітає вас!» касир перейшла на чужу державну. На зауваження без тіні сумніву відповіла «за Кошовим» - «а я так звикла». Тобто їй байдужісінько, які звички мають люди, яких вона обслуговує. Ось що говорить про такі ситуації відомий мовознавець Іван Ющук:

- На сьогодні стан української мови в нашій державі нормальний, але є проблеми з її вживанням. У мові відбивається менталітет нації, своя рідна мова підсилює інтелект. Люди мають відчути, що українська мова в Україні престижна, що це не 'мова якогось дріб'язкового народу, а у цій мові велика культура і вона є давньою. Я уклав словник української мови VI століття, де ви можете побачити, що 13 тисяч слів того часу залишилися до сьогодні. Нацменшини мають інтегруватися в українське суспільство, цього вимагає Рамкова конвенція про їхній захист. А між країнами мусить бути взаємоповага – у Польщі 5 шкіл з українською мовою, і у нас повинно бути 5. У Румунії було 120 наших шкіл, зараз одна двомовна гімназія. В Росії жодної україномовної школи, і в нас має бути стільки ж. У Німеччині, до речі, багато турків, але німці не переходять на турецьку.

Слово за депутатами

У Верховній Раді на цьому пленарному тижні в профільних комітетах розглянуть 6 законопроектів про мовну політику. Про це йдеться в порядку денному комітетів, як інформує РБК-Україна. Спікер Андрій Парубій висловив припущення, що в жовтні у депутатів дійдуть руки до мовних законів і у сесійній залі. Та доктор філологічних наук Ірина Фаріон в соцмережах назвала проект мовного закону № 5670-д «смертю державного статусу української мови». До багатьох його норм у неї суттєві претензії:

- Стаття 20 проголошує «з метою задоволення потреб нацменшин, індивідуальних аудиторій, з освітньою метою телеекранізації можуть здійснюватися іншими мовами». Себто буде подальша мовна шизофренія в інформаційному просторі, що руйнує підсвідомість, особливо на рівні вимушеного перемикання мовних кодів!

Суттєві зауваження І. Фаріон зробила і до інших статей законопроекту, що дозволять в сфері послуг, на транспорті, в ЗМІ і надалі ігнорувати статус української мови як державної. Істотні претензії громадськості висловлюються і до мовного законопроекту № 8550, який… повторює деякі норми горезвісного закону Ківалова-Колесніченка щодо захисту «регіональної» мови, що втратив чинність! Тобто справжніх патріотів України в парламенті і державі чекає величезна робота щодо належного захисту української мови. У своїй новій книзі «Рідна мова – дар Божий» письменник Іван Хланта зауважує:

- Духовна і моральна деградація українського суспільства стократ страшніші за економічну кризу, котра насправді є наслідком, а не причиною. Українці мають повне природне право на повернення до своїх традицій, на відновлення рідної мови на своїй Богом даній землі. Інакше у нас ніколи не буде порядку і стабільності. Втративши рідну мову, втратимо і державність, а там недалеко і до зникнення етносу та повної асиміляції.

Себто саме рідна мова є тим стрижнем, навколо якого будується держава! А дехто щиросердно вважає: «та мені однаковісінько, якою мовою говорити». До слова, наука біолінгвістика стверджує, що рідна мова дається не лише певному народу, а й певній території, на якій цей народ проживає. Тому штучне насадження іншої мови є надприродним явищем, наслідки якого страшною мовою цифр констатує статистика. Донбас і Крим є тому прикладом – там силоміць витісняють український дух з окупованих територій, і півтора мільйони переселенців (!), за даними Мінсоцполітики, звідти вже виїхали! Відрікаючись від рідної мови, стверджують біолінгвісти, людина прирікає себе на хвороби. Медики виявили несподівану закономірність – чим більше людей в Україні розмовляє російською, тим вищий показник смертності. Приклад – країни Балтії. Там переважна більшість прибалтійців говорять рідною мовою, у них гарний не лише рівень життя, а й індекс здоров'я. Ламаючи мову, людина калічить тіло!

Шануймо свій стражденний український рід, який на фронті і в тилу усіма силами відгороджується сьогодні від підступної московитської навали. Не зраджуймо рідну землю і десятки поколінь своїх предків, які залишили нам найбільше вічне добро на Землі – мову. Насамкінець згадаймо слова Великого Українця Юрія Шевельова:

- Кожна нова країна потребує нової мови. Для України цією новою мовою є українська, із її відмуленими народними джерелами, літературними традиціями. Національна мова – це фантастичний ресурс захисту, надійний механізм національної безпеки. Для мене остаточна декомунізація означає остаточну українізацію.

Хай почують наведені вічні слова усі, хто заповзявся служити рідному народу. Як парость виноградної лози, плекаймо мову, заповів Великий Українець Максим Рильський, на нашій, Богом даній землі!

Остап ВЕРНИГОРА.

! Мова – це доля нашого народу, і вона залежить від того, як ревно ми всі плекатимемо її

Олесь Гончар

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Сила спротиву

ЧИЯ ВІДВАГА, ТОГО Й ПЕРЕВАГА

Адже на сміливих собаки тільки гавкають, а боязливих рвуть.

Та й народна мудрість підказує, що не дужий б'є й перемагає, а відважний

Продовження. Початок - стор. 1,

- СКАЗАТИ, що ми не змогли залишатися спокійними і не реагувати на вкрай зухвале, фактично демонстративно «публічне» пограбування й залякування наших побратимів, значить нічого не сказати, - мовив Олексій Володимирович. – Ми всі селяни-трударі маємо сьогодні гуртуватися і у таких випадках, який оце заварився тут зараз, й поготів пліч-опліч ставати на захист тих, на кого своє жадібне несите око поклали злодії – це ж тільки подумати, просто в голові не вміщається! – в погонах. То якщо будемо поодинці і в роздріб відсиджуватися у своїх полях, поодинці нам ці правоохоронці-перевертні і скрутять, зрубають голови та скажуть, наче таких нас у селах і не було. Пора зрозуміти-збагнути, що без селян-фермерів українські землі перетворяться на пустирі-зачищені й безлюдні території, де потім яке лихо не посій, яку біду та яке горе не посади, обов'язково пустять глибоко коріння і вродять…

А це таки правда, що розбій влаштували стражі правопорядку. Забігаючи трохи наперед, повідомимо, що захоплення тут фермерського урожаю вони не просто організували, залишаючись «закадровими» диригентами, але й зі своїх «штабів» здійснювали безпосереднє керівництво ним. «Швидко стало ясно, як на долоні, що все відбулося і відбувається з подачі і ініціативи Васильківського відділу Синельниківської місцевої прокуратури та під прикриттям обласної», - підвів на ранок наступного дня риску голова обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників Анатолій Гайворонський.

Справа у тім, що Анатолій Іванович у степ між васильківськими селами Бондареве і Касаєве координувати операцію з порятунку урожаю соняшнику ФГ «Алтей» прибув попереду мобілізованих посланців з Новомосковського, Синельниківського та Покровського районів. Себто першим від них і разом з юристом Євгеном Падашульою та кореспондентом «Фермера Придніпров'я». Темна, справді аж чорна і якась грізна ніч опустилася була уже на поля. Знизу і до самісінького верху непроглядна, хоч око виколи. А ще хоч і було тихо, як у вусі, одначе ця тиша переповнювалася внутрішньою напругою й небезпечним та явно вибуховим зарядом. Досить було ступити крок вперед чи вправо або вліво, але тобто не назад відступати, як тут все погрожувало загриміти й зірватися, «коли мало не покажеться, однак вже й не зупинити». Або якщо черкнути сірником, все одразу спалахне. Адже ще й відверто погрожували, що «спірний» соняшник не підпалять, а от комбайн аж бігом і без вагань.

І це незважаючи на те, що на цей опівнічний момент варту поліцейських завбачливо зняли. Не інакше, навіть точно, щоб приховати причетність до події силових структур. Поліцейських замінили бійці якоїсь приватної і геть ніби не відомої й стражам правопорядку охоронної фірми. Адже при цьому й нова, даруйте за тавтологію, новина: послугами «сторонньої» фірми скористався… добросовісний набувач власності - у вигляді чужого насіння соняшнику, ясна річ. Ви не зрозуміли? Вам пояснити? Не зібраний ще урожай соняшнику… уже продали. Причому, ніби на біржі. Тому тепер є його власник, прізвище якого поки що не оголошено, але якого вже називають, повторюємо, добросовісним покупцем, котрий придбав насіння, не підозрюючи, мовляв, ніяких підводних течій. Він заплатив гроші, і воно його – і квит. І крапка! Всі інші, включаючи власницю і членів ФГ «Алтей», тут зайві і мають мерщій, поки не пізно, звідси змотувати вудочки - залишити поле в спокої. Воно не їхнє!

Ось тепер нам і є необхідність розповісти далі усе по порядку й детально, бо у цій сумній і трагічній історії сконцентрувалося багато з того злочинного та злодійського, навіть бандитського, що відбувається зараз в аграрному секторі всієї України і окремо взятої Дніпропетровської області. Це раз. А, по-друге, у ній вистачає й чимало повчального та застережливого в першу чергу для фермерів, але не тільки для них, а й для всіх селян і приватних власників паїв-земельних ділянок. Якщо нині діюча влада, під прикриттям якої насправді то й знищується вітчизняне село та його одвічний трудівник-хлібороб, селянам у рідних селах не зберегтися і не жити – ось що свідчить історія з дійсно зовсім малим фермерським господарством у Васильківському районі. Це з одного боку. А з другого - стає видно, мов на долоні, що коли теперішні організовані злочинні угрупування в органах влади і силових та правоохоронних структурах не розгромити та їх «паханів» не покарати на повну котушку, нізащо не вдасться раз і назавжди покінчити з геноцидом українського села і селянства.

ДРУГА, ТРЕТЯ, ЧЕТВЕРТА І ТАК ДАЛІ СЕРІЯ «ДАРУ», «СПАСУ» І СОТЕНЬ ІНШИХ ЇМ ПОДІБНИХ

Маємо на увазі ФГ «Дар» з села Попасного Новомосковського району. Це уже класичний приклад рейдерської атаки на господарство. Пригадайте: помирає засновник «Дару», його син перебирає на себе батькову спадщину. Та тільки нежданно-негадано знаходяться спритники, котрі воліють на дурничку відібрати у нього усе майно і добро. Коли незабаром з'ясовується, що у цім неправеднім ділі негідникам помагають місцеві стражі правопорядку. І на тій тому підставі, що син померлого фермера наче втрачає право на постійне користування земельною ділянкою, яку свого часу його батько отримав для створення фермерського господарства. Або ось інша, але аналогічна історія, котра трапилася у сусідньому Магдалинівському районі і про яку наша газета писала у №32 (71) від 15 серпня ц.р. – див. публікацію «Рейдерський детектив». Тут після смерті фермера Володимира Спасенка ФГ «Спас» успадкувала його дружина Ганна Спасенко. Одначе порізно та в купі районна прокуратура і РДА, спершу Головуправління Держгеокадастру в області, а далі і Магдалинівський райсуд заволали, як навіжені, що нехай, мовляв, успадковує, але землю ми їй у постійне користування не залишимо. Тобто землю Ганні Романівні не дамо! І бідолашна жінка зрозуміла, що спасу-порятунку від людей у погонах та при посадах і чинах у неї майже немає. Однак відважною виявилася ця жінка: за будь-яку ціну вирішила боротися за свої інтереси – причому, до перемоги. Не всі чоловіки, погодьтеся, сьогодні здатні на такий вчинок, і це наша велика біда.

А обидва ці випадки і сотні уже інших, на них схожих, явно свідчать про дві страшні, якщо хочете, речі. Перша: уся правничо-виконавча машина чинної зараз в Україні влади жде-не -діждеться, поки до останньої душі не вимруть по селах спроможні господарі земельних ділянок і власники земельних паїв. Ба, ще й відверто помагають сільському люду квапитися на той світ. Щоб якомога швидше ніхто не заважав «сильним світу цього» чинити свавілля, беззаконня і розор споконвічного селянського способу життя на рідній землі. Бо навіщо їм ефективні хазяїни-власники своїх земельних наділів та ще з цілими родинами- сім'ями, навіщо цей середній клас на селі, коли є куди спроможніші покупці на земельку, котрі готові платити неабиякі суми, причому зеленими доларами – от і аж зеленіють, воліючи ледве не усіх гамузом «норовливих» мешканців сільських місцевостей відправити у вирій. Звідки ніхто ж бо не вертається і не домагається свого. Звідси і друга страшна та державоруйнуюча річ, яка у нас нині навіч спостерігається: відбирають ті земельні ділянки, котрі надавалися свого часу першому поколінню фермерів у постійне користування. Ще у живих та сущих не гребують відбирати назад, а у померлих, тим паче, у їхніх дітей, які намагаються продовжувати справи своїх батьків, й поготів, силоміць прямо з рук виривають. Нехтуючи усі діючі закони. Сьогодні можна писати нову версію повісті Миколи Гоголя «Мертві душі». Коли не один-однісінький колезський радник і лже-поміщик Павло Іванович Чичиков скуповув покійні душі селян, а ціла армада негідників і бандитів з органів влади та правопорядку навперейми між собою і у змові окремими групами «скуповують» у селян земельні ділянки – ясна річ, що на продаж майбутнім великим землевласникам. Куди, мовляв, їм діватися, якщо земля – це останнє, що ще залишилося не розграбованим до кінця? Останнє, чим сьогодні можна ще поживитися! У тому числі і паями, які дісталися колишнім колгоспникам «на згадку». Не заберуть же вони в могили з собою їх, а як у спадкоємців відбирати, наука і практика вже відпрацьовані…

З цієї серії і грабунок серед білого дня, який затіяно у Васильківському районі. Вдова ще у 2011 році померлого засновника ФК « Алтей» Олександра Мехедька Любов Андріївна Коссе написала пояснення. Давайте читати його:

«Згідно з рішенням сесії Григорівської сільської ради за №11 від 04.11.1992 р. моєму покійному чоловіку О.Б. Мехедьку для створення та діяльності селянсько-фермерського господарства поблизу села Бондареве була надана земельна ділянка площею 42.9 га. А 25 грудня того ж 1992 р. було видано і Державний акт на право постійного користування вказаною землею – серія ДН № 0000350. Даний Акт було зареєстровано у Книзі записів державних актів на право постійного користування землею за №44. Наступного 1993 р. після новорічно-різдвяних свят 14 січня мій чоловік заснував селянське (фермерське) господарство «Алтей», також зареєструвавши його Статут відповідно до діючого тоді Положення про СФГ. І ми разом з ним розпочали займатися вирощуванням зернових та технічних сільгоспкультур.

На превелику для нас обох біду, мій чоловік незабаром тяжко занедужав, а у серпні 2011 р. помер. Одначе СФГ «Алтей» продовжувало діяти, здійснюючи свою виробничу діяльність в межах статутних повноважень. Справа у тім, що за кілька місяців до смерті мій чоловік головою СФГ «Алтей» призначив молодшу дочку Катерину Олександрівну Мехедько, а мене і двох інших наших дітей включив членами та учасниками СФГ. У зв'язку з цим у тому ж 2011 р. відбулися відповідні зміни в Статуті СФГ «Алтей». Згодом Мехедько К.О. вийшла заміж і змінила прізвище на Захарову Катерину Олександрівну і на підставі цього були знову внесені необхідні зміни в Статут СФГ «Алтей». Таким чином відповідно до Закону «Про фермерське господарство» і Земельного кодексу України СФГ «Алтей» є законним користувачем земельної ділянки площею 42.9 га, на якій у цьому 2018 р. саме «Алтей» і здійснив сівбу соняшнику. На осінь ц. р. загальна сума витрат, понесена ФГ на посів і при догляді за посівом складає 281 тисячу 314 гривень».

Спершу звертаємо вашу увагу на два моменти. Судячи з дат та номерів, за якими узаконювалося СФГ «Алтей», воно було одним з перших у районі. І далі: створював його покійний Олександр Мехедько, колись один з кращих колгоспників-передовиків колгоспу ім. Б. Хмельницького, всерйоз і надовго. Не лише для себе, а і для дітей та онуків. Не випадково ж важко хворіючи, він ще живим перереєстрував свій «Алтей» на молодшу дочку, бо ж вона виявила бажання поратися на землі. Більше того, Катерина Олександрівна і думати не могла, що держава посміє з часом обернути її ніби в «невідому особу, котра… самовільно заволоділа 42.9 гектарами землі і незаконно користується ними». А саме так і сталося за пильними наглядами – даруйте за сарказм, але він тут доречний – заступника прокурора Синельниківської прокуратури Романа Рябця і особливо прокурора Васильківської прокуратури Олександра Школярова. Ще у травні минулого року вони порушили кримінальну справу за ч.1 ст.197-1 Кримінального кодексу України – за фактом ніби самовільного захоплення та використання невідомими особами без однієї сотки 43-х гектарів, котрі, як неважко здогадатися, свого часу і були надані у постійний обробіток фермеру-першопроходцю Олександру Мехедьку. І факт захоплення яких в тому числі і за висновками регіонального управління Держгеокадастру було внесено до Державного реєстру досудових розслідувань. Про що, правда, голова СФГ «Алтей» Катерина Захарова та її мати-член СФГ Любов Коссе дізналися тільки… тиждень тому. І не дізналися б, якби не приїхали на своє поле, а їх на нього, як ви уже знаєте, не пустили. Більше того, встигли уже і обкосити його краї по периметру. Ледве не стійте, стріляти будемо! І помахали, тикнули межи очі папірцем-рішенням Васильківського районного суду.

Виявляється, майже за півтора роки не завершивши слідства стосовно ну дуже злісного правопорушення з самочинним ніби захопленням землі, більше того, так і не з'ясувавши, уявіть собі, хто його вчинив, все ще гнівно списуючи це «злодіяння» на невстановлених осіб, слідчий Васильківського управління Національної поліції Ігор Савченко звернувся до райсуду з клопотанням про накладення арешту на невідомо ким «незаконно» ніби вирощений урожай. З метою, якщо хочете знати, «недопущення його знищення (!?) та заволодіння невідомими особами і забезпечення повернення державі збитків». А як на нас, то винятково з тієї причини, що соняшник ось-ось треба буде косити, і щоб він не дістався навпаки то законним його власникам, й задумали його арештувати як неначе якогось негідника. Що слідчий суддя Васильківського райсуду охоче й благословив Ухвалою від 30.08 2018, ясна річ, року. І так, сердешні, воліли вберегти від збитків державу, що коли Апеляційний суд Дніпропетровської області не те що скасував ухвалу Васильківського районного про арешт майна, а висміяв його як бездарно винесене за бездарним слідством, то по прибутті опівночі на Васильківщину десанту обласної фермерської Асоціації на чолі з її лідером Анатолієм Гайворонським і виявилося, що соняшник ще не зібраним… продано. Причому, на біржових торгах. І це не зважаючи на те, що Ухвала Апеляційного суду про скасування арешту набула законної сили з моменту її проголошення та касаційному оскарженню не підлягає. Однак тепер, після реалізації соняшникового насіння, власникам СФГ «Алтей» нічого іншого ніби не залишається, як… не рипатися на своє поле, а відсуджувати вирощений урожай у… невідомого «нового, але добросовісного» власника-покупця.

Абсурд? Ні, бандитизм! Як усе це зрозуміти, ми над усе хотіли почути від прокурорів Романа Рябця та Олександра Школярова і слідчого Нацполіції Ігоря Савченка. Усі троє, наче змовившись і не підозрюючи небезпеки для себе, ба – навіть з потаємною, але мало прихованою радістю порізно повідомляли, що реалізація соняшнику з поля СФГ «Алтей» відбулася ще до того, як його арешт було скасовано. Отака, мовляв, «неприємність» сталася. Але як і кому вдалося за лічені два-три дні, не більше, організувати і провести-провернути продаж насіння через біржу, до пуття пояснити вони не змогли. Ще і того, а як можна було продати майно, котре до 26 вересня ц. р. перебувало… під арештом? Погодьтеся, що не сходяться кінці з кінцями. Навпаки, в'яжуться у тугий вузол-зашморг для тих, хто затіяв цю шахрайську епопею з травня минулого ще року, порушивши навмисне сфабриковану кримінальну справу.

А ФЕРМЕРИ І СЕЛЯНИ НЕХАЙ ДУМАЮТЬ, НАЧЕ НАВЧАННЯ ІДУТЬ? ТА НІ, ЦЕ РЕЙДЕРСЬКА ВІЙНА НА ЗНИЩЕННЯ ЯК ТИХ, ТАК І ІНШИХ

До речі, з керівниками обласного управління Держгеокадастру, котре також доклало своїх рук до підозри у скоєнні ніби злісного правопорушення спадкоємцями покійного уже засновника СФГ «Алтей», мав розмову Анатолій Гайворонський. То вони, дивлячись йому у вічі, сказали, що не може бути. Не може бути тому, що просто таке не мало підстав статися. Точніше, що ну ніяк не могли так, даруйте, вляпатися їхні кваліфіковані і законослухняні кадри. Втім, про роль та участь в аналогічних злодіяннях держгеокадастрівців, газета вичерпно писала. У згадуваній тут уже публікації «Рейдерський детектив», яка була вміщена у номері від 15 серпня ц.р. Кому цікаво, радимо повернутися і ще раз перечитати. Особливо варто це зробити фермерам. Аби знати, чого остерігатися та як себе вести, коли з неплановими перевірками раптом приходять до них спеціалісти Держгеокадастру. Власне, коли слідчі з відділень Нацполіції ні з того, ні з цього вимагають надати їм усі бухгалтерські і ділові документи і на поріг слідом інспектор з Держгеокадастру тут як тут з перевіркою, то обох гнати геть відомою вам мітлою. Бо обидва зловживають службовим становищем та перевищують надані їм повноваження.

У статті «Рейдерський детектив» коментарем юриста-адвоката Євгена Падашулі ми детально розклали по поличках, чому й твердження прокурорів, наче в подібних ситуаціях горою стають на захист інтересів держави, насправді у випадках з «самовільними» спадкоємцями фермерських господарств, їхніми батьками створених і наділених правами постійного користування ділянками землі, ламаного гроша не варті. Ні, прокурори відстоювати інтереси держави, якщо їй справді завдано тих же збитків, зобов'язані. Це їхня робота. Але за яких обставин і умов та на яких підставах оголошують державу ошуканою, мають попередньо обгрунтувати і послатися винятково на ті, котрі передбачені законом. Себто не довільно, на власний розсуд знаходячи причини для свого втручання, а тільки в певних точних випадках. То давайте тепер з'ясуємо, яким чином ФГ «Алтей» уже під керівництвом дочки померлого засновника дурило державу і завдавало їй збитків? За призначенням використовувало воно 42.9 га сільськогосподарських угідь? Так, за призначенням. Завдавало їм тієї чи іншої шкоди? Нічого подібного на цей рахунок на даний момент жодного разу не було зафіксовано. А чи регулярно й сумлінно сплачував «Алтей» податки у державну казну? Так точно. Тут теж претензій до нього не було й немає. Так в чому річ? – це ще одне питання, на яке нам так і не дали ясної й чіткої відповіді у Васильківці.

- Бо ми за ці півтора роки не те що регулярних викликів не отримували – жодного нам не дійшло, - вигукує Любов Андріївна. – Ні письмового, ні усного.

Жінка тому й хоче попросити слідчого, шановного Ігоря Валентиновича, знайти сліди його повісток у відділенні зв'язку у Васильківці, звідки вони мали відсилатися, і на пошті Чаплиного, куди за логікою приходили на юридичну адресу ФГ «Алтей». Справа у тім, що «в інтересах своєї дочки» Любов Коссе їх там і там шукала, та не знайшла. А ще запитує, а чому слідчий, якщо він справді слав повістки, а на них ніхто не з'являвся, не скористався правом примусово привести «когось з нас на допит»? Чи відсилав свої виклики звичайними листами, коли отримувати їх «під особистий розпис» не було необхідності? У такому випадку у неї ще одне запитання: Савченко не зміг встановити осіб, які ніби самовільно розпоряджаються землею, чи не захотів? Бо якщо не зміг, то це забракло йому елементарно, докторе Ватсоне, здібностей детектива на зразок Шерлока Холмса, але коли свідомо – навмисне! - не захотів встановлювати невстановлених осіб-порушників, то це, як на думку Любові Андріївни, значно серйозніша провина. З нею краще розбиратися внутрішньослужбовій перевірці. Якщо нинішня неначе ж реформована Національна поліція на неї, порядну, здатна.

Так чи інакше, але коли цей матеріал готувався до друку, справедливої розв'язки у сутичці навколо поля з дозрілим соняшником все ще не вдавалося домогтися. За участю очільників обласної прокуратури близько підступили до неї, визнали, що кримінальну справу проти тих, хто успадкував «Алтей», зшито білими нитками. Та далі, як то кажуть, ні туди, ні сюди. Ні, самі запропонували раптом свій варіант «компромісу, який треба спільно (?) шукати, аби з честю – і чесно, треба сподіватися - вийти з ситуації». Однак коли потерпіла сторона погодилася і запропонувала свій варіант, «перемовини» знову забуксували. І ми тут особливо хочемо підкреслити, що здаватися на милість перевертнів у погонах і без них ФГ на чолі з Катериною Захаровою і при підтримці її матері Любові Коссе не збирається. Що не може не радувати і не вселяти надії та віри у те, що наш сільський народ спроможний звестися з колін і дати гідну відсіч своїм розперезаним уже далі нікуди кривдникам.

ТОМУ завершити сьогоднішню публікацією, поставити у ній логічну останню крапку ми знайшли за потрібне, може, й несподіваною для наших читачів мораллю. «Фермер Придніпров'я» від першого свого номера ратує за те, щоб як фермери, так і приватні власники земельних паїв між собою єдналися-гуртувалися і спершу в межах своїх сільських рад та громад і районів, а далі і в масштабах області виступали єдиним фронтом і пліч-о-пліч тісними шеренгами. Ті, що, як полохливі зайці, ховаються по кущах і не ризикують чинити опір нечестивцям, уже зараз фактично спостерігають збоку, як нищиться село та його український хліборобський рід. Сподіватися, що а вас лихо обмине, марно і небезпечно та фатально. Рано чи пізно і до вас дійдуть – нинішні негідники і вороги народу, якщо їх не зупинити, самі уже не зупиняться.

Між іншим, і не треба боятися терміну ВОРОГИ НАРОДУ. Якщо гадаєте, що його вигадали в Радянському Союзі під час сталінських репресій 1930-х -50-х років, то дуже помиляєтеся. По-перше, за часів Сталіна ворогами точно оголошували переважно чи і, як правило, невинних людей. «Ліквідовували» невгодних та небажаних, а також для залякування за вигаданими штампами або «диверсантів, які заважають радянському народу будувати соціалізм», або «шпигунів усіх разом і порізно капіталістичних країн». А у нас сьогодні не відділки і не відділення та управління усіляких силових структур, а гнізда організованих бандитських формувань та організованої економічної і всієї іншої злочинності. Не РДА чи ОДА, а штаби корупційних зграй і схем. То хіба ті, що в них засіли, не справжні вороги держави та її народу? І які уже давно мають сидіти у тюрмах, а якщо ми зможемо нарешті нову обрати владу для народу, то неодмінно сядуть туди.

Та й, по-друге, ярлик ВОРОГИ НАРОДУ виник ще при кінці XVII століття у вирі Великої французької революції. Це там якобінці-республіканці тоді першими чинили диктатуру і терор стосовно захисників віджилої монархії. А ще ви й не повірите – підтримували та заохочували ВЕЛИКИЙ СІЛЬСЬКИЙ ПЕРЕЛЯК. Таку назву дістав бунтарський рух самооборони селян Франції, майно, врожаї, господарства яких під «гам революції» грабували та нищили бандитські зграї насильників і мародерів. Чи не повторюється ця історія ще в більш потворніших аналогах у нашій нинішній Україні? Так французькі селяни тоді розправилися зі своїми дійсно ворогами раз і назавжди!

А ми свою мораль ведемо до того, що пора і українським селянам, тим паче, фермерам в собі подолати будь-який страх, переступити через нього і згадати про власну цінність і гідність. Краще померти стоячи, ніж на колінах жити – так писав колись поет Борис Олійник. Але якщо всі дружно зведуться з колін, сотнями вийдуть на мирні мітинги й протести у своїх селищах і селах, тисячами в районних центрах і десятками тисяч в обласних та тисячами тисяч і мільйонами у столиці чи разом і дружно в масштабах усієї України, цього нечестивці перелякаються до смерті і як вогню. Особливо якщо мирні акції народу не розходитимуться до тих пір, поки їх вимоги не будуть задоволені у повних обсягах від «а» до «я».

Тим паче, сміливість, рішучість необхідні у таких випадках, як оцей, що трапився з нащадками померлого засновника фермерського господарства «Алтей». Бо що насправді виходить? Виявляється, у Васильківському районі свого часу було створено найбільше серед усіх інших районів України ФГ – понад три з половиною сотні. І переважали серед них ті, яким дісталося у постійне користування чи оренду від 50-ти до 200-300 га. Зараз залишилося тільки 246 фермерських господарств. Куди та чому зникла тут уже практично сотня – здогадатися неважко. І то це ще й завдяки тому, що не менше, ніж 25 ФГ за даними активістів районної Асоціації приречено й покірно з року в рік носять данину «туди, куди слід – де знайшли собі надійний дах». Хто в прокуратуру, хто в Нацполіцію, а хто і в РДА. І це тільки ті несуни данини, про яких достеменно відомо. Так якщо вони думають, що відкуплятимуться від негідників і злодіїв, корупціонерів при державній, точніше антидержавній службі, вічно, скільки житимуть, то дуже й дуже помиляються. Ну може поки самі житимуть. А як залишать нажите дітям та онукам, у тих же відберуть «по живому» - хіба ви цього ще не бачите і не розумієте та не сприймаєте як неминучу загрозу?

Навіщо тоді й жити та добро наживати, якщо дістанеться воно зовсім не вашим спадкоємцям, а бандитам?

І чи треба ще щось тут додавати, аби збагнути нарешті, що досить гнутися-боятися своїх насильників і здирників, грабіжників і могильників? Що натомість настав час відчути себе мужиками, яким притаманні почуття власної гордості. Піднятися на повен зріст і дати рішучого відкоша справді ж бо як мінімум своїм ворогам. То прочитавши цю публікацію, поверніться до її заголовку і осмисліть та усвідомте, про що він говорить і до чого закликає.

Микола ЯСЕНЬ.

! Небезпечна влада, коли з нею совість у сварці *Вільям Шекспір*

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я

Як поновити трудову книжку у випадку її втрати?

Втрата документів завжди неприємна. Це твердження повною мірою стосується документів, що підтверджують трудовий стаж. Без трудової книжки не підеш ані на нову роботу, ані на пенсію. Тож, наш юридичний ресурс пропонує консультацію про дії, які необхідно вчинити для поновлення трудової книжки.

Повідомлення останнього роботодавця про втрату трудової книжки

Порядок ведення, зберігання і видачі трудових книжок визначений «Інструкцією про порядок ведення трудових книжок працівників» затвердженою наказом Міністерства праці України, Міністерства юстиції України, Міністерства соціального захисту населення України від 29 липня 1993 р. N 58 (далі - Інструкція). Відповідно до пункту 2.4. цієї Інструкції, усі записи у трудовій книжці - про прийняття на роботу, переведення на іншу постійну роботу або звільнення, а також про нагороди та заохочення - вносяться роботодавцем після видання відповідного наказу (розпорядження), але не пізніше тижневого строку. У разі звільнення – запис вносить у день звільнення. Такі записи повинні точно відповідати тексту наказу (розпорядження): дата, номер наказу, посилання на статті і Закони України.

Тобто, трудова книжка – це «короткий зміст» наказів та(або) розпоряджень роботодавця щодо: пересування по кар'єрній «драбині»; нагород і заохочень, які отримував працівник. Наголосимо на тому, що дисциплінарні стягнення в трудову книжку не вносяться.

Виходячи з цього, в першу чергу необхідно звернутись до останнього роботодавця з проханням продублювати ці записи в «нову» трудову книжку. Так, пункти 5.1, 5.2 Інструкції передбачають, що особа, яка загубила трудову книжку, зобов'язана негайно повідомити про це роботодавця за місцем останньої роботи. Не пізніше 15 днів після заяви роботодавець повинен видати Вам іншу трудову книжку з написом «Дублікат» в правому верхньому кутку першої сторінки. У разі ускладнення – дублікат Вам можуть видати в інші строки.

«Нова» трудова книжка заповнюється за загальними правилами: у розділи «Відомості про роботу», «Відомості про нагородження» і «Відомості про заохочення» при заповненні дубліката відповідно вносяться записи про роботу, також, про нагородження і заохочення за місцем останньої роботи на підставі раніше виданих наказів та(або) розпоряджень.

Важливим для осіб, які змінили декілька місць працевлаштування, буде пункт 5.3 Інструкції, який говорить, що у разі, коли працівник до влаштування на підприємство (установу, організацію), яке видає дублікат трудової книжки, вже працював, при заповненні «трудової» в розділ «Відомості про роботу» вноситься запис про загальний стаж його роботи до влаштування на це підприємство.

Загальний стаж роботи, що не підтверджується документами, записується сумарно, тобто зазначається загальна кількість років, місяців, днів роботи без уточнення, на якому підприємстві, в які періоди часу і на яких посадах працював у минулому власник трудової книжки.

Після цього записується загальний стаж, підтверджений належно оформленими документами, по окремих періодах роботи таким чином:

- зазначається дата прийняття на роботу;
- пишеться найменування підприємства, де працював працівник, а також цех (відділ) і посада (робота), на яку було прийнято працівника;
- якщо з поданих документів встановлено, що працівник переводився на іншу посаду на підприємстві, то про це також робиться відповідний запис.

Запис у дублікаті трудової книжки відомостей про роботу за сумісництвом та за суміщенням професій здійснюється за бажанням працівника. Знову ж таки, ця робота має бути підтверджена документами для детальнішого висвітлення стажу.

На цьому етапі слід вирішити чи достатнє «на майбутнє» зазначення загального трудового стажу.

Зі своєї сторони зауважимо, що другий варіант є вкрай важливим, оскільки для підтвердження спеціального стажу, який вимагається при працевлаштуванні на певні категорії посад чи призначенні спеціальної пенсії (наприклад, юридичний стаж для складання адвокатського іспиту або стаж педагогічної роботи для спеціальної пенсії), інформація щодо займаних посад із зазначенням періодів є вкрай важливою.

Відновлення всіх відомостей, що містила трудова

Якщо ж Вам необхідно мати перелік займаних посад – доведеться звернутися до попередніх працедавців із заявою про видачу документів, які будуть підтверджувати стаж роботи і посади на відповідному підприємстві.

Документами, що підтверджують загальний стаж, є довідки підприємств, установ, організацій, які уточнюють характер роботи. Трапляється, що на момент звернення підприємство де працювала особа вже ліквідовано. В такому випадку довідки, що підтверджують загальний стаж можуть бути видані правонаступниками таких підприємств.

Отримавши уточнюючі довідки, Ви подаєте заяву про видачу дублікату трудової книжки за останнім місцем працевлаштування і підтверджуєте свій попередній стаж роботи, а також, займані посади цими ж довідками.

У випадках, коли немає куди звертатися, у зв'язку з ліквідацією підприємства, Ви можете звернутися до Трудового архіву, в якому зберігається вся документація «ліквіданта», за довідкою. Для цього Вам потрібно написати запит про надання архівної довідки або архівної копії документа із зазначенням його пошукових даних (ким і коли був виданий документ та його номер) і мати при собі документ, що засвідчує особу, якої стосується предмет запиту. Для отримання архівних довідок про стаж роботи, про підтвердження трудового стажу, про атестацію робочих місць - до заяви додається копія сторінок трудової книжки із записами по запитуваному підприємству або, у разі відсутності такої - зазначаються записи трудової книжки (вказуючи назву підприємства, її зміни (перейменування), дати прийняття та звільнення з роботи, номери наказів, перелік займаних посад). Довідка з архіву видається протягом тридцяти днів (у разі ускладнень – не більше сорока п'яти).

Якщо ж документів у архіві не збереглося, трудовий стаж можна встановити за рішенням суду. Для цього слід подати позов про встановлення факту, який має юридичне значення. Алгоритм дій наступний: звернутися до пенсійного фонду з заявою про надання інформації про те, чи перераховувались у період Вашої роботи в організації соціальні внески, у який період і у якому розмірі, та надати Вам роздруківки сплачених страхових внесків; отримати відповідь на заяву (протягом тридцяти днів); звернутися до суду із заявою про встановлення факту із доданням інформації з пенсійного фонду.

Відновлення трудової книжки з ініціативи власника

Втрата трудової книжки трапляється не завжди з вини її власника, адже більшу частину часу «трудова» проводить на підприємстві (установі, організації), а не «на руках» працівника.

Повертаючись до вищезгаданої Інструкції, а саме пунктів 5.5, 5.6, які передбачають, що у випадку, коли трудова книжка обгоріла, розірвана, забруднена або на її долю випали страшніші випробування, то працедавець за останнім місцем роботи самостійно, з власної ініціативи видає працівнику дублікат трудової книжки.

При цьому на першій сторінці зіпсованої трудової книжки робиться надпис «Замість видано дублікат» і повертається її власнику. При працевлаштуванні на нове місце роботи Ви пред'являєте вже «нову» трудову книжку.

Дублікат трудової книжки також може бути виданий за новим місцем роботи у випадку відсутності доступу до трудової книжки працівника внаслідок надзвичайної ситуації, передбаченої Кодексом цивільного захисту України, або проведення антитерористичної операції на території, де працював працівник.

Такий дублікат видається на підставі заяви (довільної форми) працівника та отриманої ним у письмовому вигляді інформації зі штабу з ліквідації наслідків надзвичайної ситуації про виникнення надзвичайної ситуації або Антитерористичного центру при Службі безпеки України про проведення антитерористичної операції на території, де працював працівник. Трудова книжка, отримана в цьому разі, буде тимчасовою: до отримання доступу до Вашої «основної» трудової.

У разі, коли Ви отримаєте «основну» трудову, в неї переносяться записи з дубліката про періоди роботи, на першій сторінці дубліката робиться напис: «Дублікат анульовано», посвідчується печаткою роботодавця за останнім місцем роботи працівника, а дублікат повертається Вам.

Сподіваємось, наші поради стануть Вам у нагоді і допоможуть швидко відновити втрачену трудову книжку. Разом з цим пам'ятайте, що отримати професійну консультацію юристів щодо відновлення будь-яких втрачених документів можна завдяки юридичному ресурсу «Протокол».

Марія ДУНАЙ, юрист.

Як правильно давати гроші в борг

Позичати людям гроші - явище поширене. І те, що багато хто не бажає повертати борги, теж далеко не новина. Саме в такому випадку люди задаються питанням: «Як отримати назад свої кошти?». Щоб уникнути неприємних ситуацій, звісно, гроші краще не позичати взагалі. Або хоча б дотримуватися наступних рекомендацій. Найчастіше кошти дають в борг під розписку, під обіцянку повернути і за договором позики.

Борг під розписку

Це найбільш зручний спосіб оформити позику. Наявність розписки значно збільшує шанси отримати назад видані в борг гроші. Питання лише в тому, щоб розписка була написана без помилок.

На жаль, на практиці досить часто підписують такі розписки, з яких зовсім нічого не зрозуміло: хто видав кошти, хто їх отримав, хто і коли повинен борг повернути. Навіть на швидку руку «накидана» без помилок розписка вже виступає доказом того, що гроші були видані в борг. І в разі виникнення конфлікту і подальшого його розгляду в суді подібні розписки використовують без будь-яких проблем.

У розписці повинні бути наступні дані:

1) Прізвище, ім'я, по батькові кредитора і позичальника.
2) Інформація з паспорта (де проживає, номер паспорта і т.д.).
3) На який період надається позика.
4) Скільки грошей видається в борг.
5) Коли необхідно сплатити позику.
6) Реквізити розписки (місто і дата) та підпис позичальника.

Як повернути борг через розписку

Ще один варіант оформити розписку - звернутися до нотаріуса, який сам відредагує текст документу, а підпис позичальника затвердить печаткою в законному порядку. Реєстрація розписки в нотаріальній конторі є абсолютно добровільною справою. І це робиться з однією-єдиною метою: щоб позичальник не зміг від документу відмовитися. Оскільки один екземпляр розписки зберігається у нотаріуса, це означає, що дублікат при знищенні документу зуміє отримати як будь-яка зі сторін, так і суд.

Укладання договору позики

Найкращий спосіб видачі грошей в борг - це підписання між кредитором і позичальником договору позики. Даному варіанту варто віддати перевагу тому, що в контракті можна детально визначити всі найважливіші моменти угоди: обов'язки сторін, штрафи і пені, терміни і так далі.

Отже, у договорі позики за несвоєчасне повернення грошей можна встановити покарання у вигляді штрафу та/або пені. Їх дозволяється прописувати за згодою сторін. Але треба розуміти, що штраф - це не спосіб наживи. Надто високу пеню в суді можна зменшити. Для цього потрібно заявити відповідне клопотання. Зазвичай пеня становить 0,01-0,15% від суми позики за день прострочення.

Договір позики за загальним правилом вступає в силу з моменту передачі грошей, але інше може бути зазначено в самому тексті угоди. Наприклад, "договір вступає в силу з моменту підписання угоди". Найчастіше сторони розписуються у договорі і відразу передають гроші.

Але це можна зробити і пізніше. Тоді передача коштів оформляється за допомогою підписання акту прийому-передачі.

Форма договору позики схожа з формою розписки. Тобто угоду можна скласти як в простій письмовій формі, так і завірити нотаріально. У більшості випадків достатньо першого варіанту. За умови правильності оформлення договору він є повноцінним доказом наявності боргу.

Що стосується нотаріально завіреної угоди, то її плюси схожі з позитивними ознаками розписки і ще одною особливістю - борг можна стягнути в наказному провадженні. А це означає економію часу. Так, в позовному провадженні судова тяганина може тривати 2 місяці, а в наказному - всього лише 72 години. Тобто при нотаріально завіреному договорі борг можна повернути значно швидше.

Відмова повернення боргу

Якщо ж позичальник віддавати позику відмовляється, то можна сміливо звертатися з позовом до суду. Але важливо зробити це протягом 3 років, бо на вимоги про повернення боргу поширюється строк позовної давності. І якщо ці 3 роки пройдуть, то кредитору з грошима можна буде попрощатися.

Що стосується передачі коштів в борг під чесне слово, то такі ситуації зустрічаються рідко. Під обіцянку часто гроші позичають родичам або хорошим друзям, тому розписки і не беруть. Однак слід розуміти, що ситуації трапляються різні, а без розписки повернути борг буде просто неможливо.

За інформацією юридичного порталу «Протокол»

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

На порі, на часі

Жовтень ходить по краю та й виганяє пташок з раю

Подбайте про купівлю насіння для підзимових посівів, а також підготуйте теплі грядки для посівів овочів ранньою весною.

СПИСОК РОБІТ У ЖОВТНІ

Цвітна капуста

На початку місяця зріжте разом з листками, що покривають головки цвітної капусти, пізні сорти. Якщо з якихось причин головки не формуються, а прогноз погоди обіцяє сильні заморозки, її можна викопати (намагаючись не пошкодити коріння) і прикопати в парнику або в ящиках з родючим грунтом в підвалі. Цвітна капуста продовжить розвиватися у прикопі, головне - стежте за поливом. Перед закладанням на зберігання качани треба висушити. Зверніть увагу, щоб на верхівках листя не було підмерзлої води.

Коренева петрушка

Кореневу петрушку прибирають у суху погоду, коли температура становить близько +5 °С. Добре зберігаються коренеплоди з міцною шкіркою, укладеними в перфоровані поліетиленові пакети в овочевому відсіку холодильника. Для цього за 3 тижні до початку збирання врожаю повністю скоротіть полив, а якщо йдуть затяжні дощі, грядку для захисту від вологи можна накрити поліетиленом. За два тижні до збирання ретельно прорихліть міжряддя. Підкопайте обережно рослини, краще вилами, щоб була можливість вибрати їх руками. Для зберігання потрібно відібрати рівні та здорові коренеплоди, з діаметром шийки близько 1,5-4 см. Дрібні й більші краще залишити для вигонки зелені.

Білокачанна капуста: прибирання і зберігання

Прибирання капусти для зберігання повинно бути закінчене до настання стійких заморозків (найкраща температура +3...+4°С). На тривале зберігання відбирають здорові, неушкоджені качани. Зберігати білокачанну капусту можна в підвішеному стані в підвалі, якщо там підтримується температура 0...+1°С і вологість повітря 80-90%.

Вигонка зелені

Селеру кореневу, петрушку, розмарин і базилік до заморозків можна пересадити в красиві горщики і влаштувати город на підвіконні. Для хорошого врожаю зелені селери про неї треба «забути» приблизно на 3 тижні, залишаючи її в прохолодному і темному місці. Як тільки проклюнуться листя, горщик можна поставити в добре освітлене місце. Зрізуючи зелень, намагайтеся не пошкодити верхівкові бруньки. Полив повинен бути помірним: одного разу на тиждень досить.

Перекопування ґрунту

Під зиму город найкраще скопати і залишити, не розбиваючи ґрунт. Це знизить чисельність шкідників - вивернуті нижні шари ґрунту промерзнуть. До того ж на грудистій поверхні краще затримується сніг, а значить до весни в ґрунті накопичиться більше вологи.

Підготовка ґрунту для розсади

Заготовте до весни свої ґрунтові суміші - вибір в магазинах небагатий і обмежується лише торфом з невеликими добавками. У мішки з-під цукру або щільні поліетиленові пакети насипте і підпишіть маркером: пісок річковий, торф верховий, дернова земля, перегній, тирса - ці компоненти входять у більшість рекомендованих субстратів. Зберігати ґрунт можна на балконі - проморожування піде тільки на користь.

Підготовка ґрунту для підзимового посіву

Грядки для підзимового посіву підготуйте заздалегідь. Перекопайте ґрунт на глибину багнета і внесіть на 1 кв. м відро перегною (компосту), 1-2 ст. л. суперфосфату, 2 ст. л. фосфорно-калійних добрив і 2 склянки золи. Щоб земля навесні швидше прогрілася, краще зробити невелике підвищення - близько 20 см. Поверхня ґрунту повинна бути вирівняною. Для посівів потрібно нарізати борозенки глибиною не менше 4 см, дно ущільніть. До посадки насіння, коли встановиться слабка мінусова температура, грядки бажано накрити покривним матеріалом, краще плівкою, щоб земля залишилася сухою. Заздалегідь сховайте від дощу (можна прибрати в підвал) субстрат, яким потім будете мульчувати посадки - він повинен бути сухим.

Тепла грядка

Для отримання ранньої капусти і огірків, вирощування кабачків і гарбузів облаштуйте теплі грядки. Вони трохи підняті над землею, тому вимагають окантовки міцними бортами. Біопаливом послужить різноманітний органічний матеріал. Викопайте траншею глибиною 40 см. На дно покладіть в один шар будь-які пухкі, пружні рослинні відходи - тонкі гілки чагарників, грубі стебла рослин. Зверху 10-15 см кухонних відходів, гною, сухого листя (крім тополі, дуба і берези), бур'янів, скошеної трави. Утрамбуйте, полийте і засипте городньою землею (близько 20 см).

Ємності для розсади

Стаканчики, горщики, ящики для розсади навесні перебралися в сад. А потрапили вони назад додому, де вже в лютому почнеться нова посівна? Зберіть їх, очистіть від землі, вимийте і продезінфікуйте міцним розчином марганцівки, і висушіть в сонячний день на свіжому повітрі, щоб забрати додому.

Особливості посадки озимого часнику

У першій половині жовтня ще можна посадити озимий часник.

Місце для посадки готують заздалегідь, за тиждень-півтора. Ґрунт родючий, з нейтральною кислотністю. Якщо під попередні культури вносилися органічні добрива, грунт перекопують і вносять 20-30 г суперфосфату і калійного добрива (1 ст. л. на 1 кв. м); при освоєнні нової грядки вносять 5-6 кг перегною (але не свіжого гною!) на 1 кв. м. Якщо погода суха, перед посадкою грядку добре поливають.

Посадковий матеріал повинен бути добре просушений, інакше вологий часник швидко піде в ріст. Для посадки відберіть найбільші зубки найбільших цибулин. Поділяють цибулини на зубки незадовго до посадки, інакше їх низ пересихає, а це ускладнює утворення коренів. Обов'язково перевірте, чи немає на зубчиках слідів цвілі, жовтих і гнильних плям. Для дезінфекції перед посадкою часник можна замочити на 2-3 години в рожевому розчині марганцівки або потримати 3 хвилини в розчині кухонної солі (1 ст. л. на 1 л води), потім 3 хвилини - в розчині мідного купоросу (1 ч. л на 2 л води).

Сухі «денція» зубчика видаляють.

Зубчики висаджують на відстані 10-12 см один від одного, денцем вниз, між рядами залишають 20-25 см.

Не можна вдавлювати їх у землю: це затримує ріст коренів, тому краще помістити зубки в борозенки і засипати зверху землею, трохи її ущільнюючи. Від верхньої частини зубчика до поверхні грунту має бути 3-4 см. При більш дрібній посадці часник вимерзає.

Після посадки грунт мульчують сухим торфом шаром 2-3 см. Можна укласти зверху солому: вона затримує сніг і не дає часнику зійти під час відлиг.

Не можна садити часник після пасльонових (перець, томати, картопля), інакше він заражається фузаріозом.

Хороші попередники : гарбуз, кабачки, бобові, капуста.

Не рекомендується вирощувати часник на одному місці кілька років поспіль і повертати на попереднє місце раніше ніж через 5 років.

Прихований убивця організму?

Медична рекомендація щодо кількості вживаного цукру

Вживання великої кількості цукру загрожує не тільки зайвою вагою, але і проблемами зі здоров'ям.

Цукор міститься в багатьох продуктах, так що відмова від кондитерських виробів і будь-яких цукерок не є гарантом відсутності цукру у вашому раціоні.

Взагалі, цукор потрібен організму, але не в таких кількостях, до яких звикла пересічна людина. Медична рекомендація щодо кількості цукру, вживаного в день: не більше 10 відсотків денної норми калорій.

Наприклад, якщо ваш денний раціон складається з 2000 калорій, то виводимо 10 відсотків на цукор. Майте на увазі, що одна ложка цукру - це 16 ккал. Так що 200 ккал - це приблизно 12 ложок цукру.

Здоровенькі були!

Правда, МОЗ не згоден, що можна вживати стільки цукру (рекомендує в два рази менше).

Цукор входить до складу кондитерських виробів, газованих напоїв, фруктів, меду і т. д. Можна сказати, що один цукор можна вживати в їжу, а інший - ні. Але, з іншого боку, дієтологи погодяться з тим, що краще з'їсти апельсин, ніж випити апельсиновий сік з пакету (там цукру буде більше, ніж ви можете собі уявити).

Цукор важливий для підтримки енергії в м'язах і внутрішніх органах. Тому важливо його вживати, правда, в обмежених кількостях. Їжа з великим вмістом цукру може дати зворотний ефект: млявість, підвищений рівень цукру в крові (що призводить до хвороб).

Рахуйте кількість цукру, який вживаєте щодня. Відмовтеся від великої кількості кондитерських виробів і замініть їх фруктами (і солодко, і більше користі).

Сторінку підготувала Анна МЕЛЬНИК.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»
Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.
ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»
Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
www.farmer.dp.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua
Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»
69057, м. Запоріжжя, вул. Сєдова, 16
Обсяг 3 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. № 1883938. Тираж 27752.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Ⓡ Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».
Передплатний індекс 60092

БУДЕ ДРУГА ВЕНЕРА? Виклики часу

КЛІМАТ майбутнього – яким він буде? Поки людство займається іншими, за соціологічними опитуваннями, більш нагальними проблемами, та ще не досить серйозно переймається очевидною зміною клімату – природа не дрімає, показуючи всю силу свого характеру. Відбувається загальне стрімке зростання динаміки катаклізмів, це спостерігається в останні десятиліття. Навіть на землях нашої благословенної у природному розумінні України почастішали повені, посухи, буревії, вже й торнадо не є дивиною. Український науково-дослідний гідрометеорологічний інститут розробив прогнози зміни клімату на території України до 2050 року.

- Підвищення максимальної та мінімальної температури за рік продовжиться, тобто зими стануть м'якшими та коротшими, а літо спекотнішим. Також відбудеться перерозподіл опадів – на всій території країни можливе їхнє збільшення майже на 20% у січні, березні й квітні та зменшення влітку, що на фоні підвищення температури зумовить дефіцит вологи, особливо на півдні країни, – вважає Віра Балабух, завідувачка відділу синоптичної метеорології УНДГМІ. - За останні 20 років середньорічна температура зросла на 0, 8 градуса, а середньорічна температура січня та лютого – на 1 - 2 градуси, що призвело до змін у ритмі сезонних явищ – весняних паводків, початку цвітіння та випадання снігу.

Про поступову зміну клімату вчені заговорили вже давно, але не так сталося, як гадалося. Тобто клімат змінюється набагато динамічніше, ніж це передбачалося у теоріях і гіпотезах. Практика показує, що число природних катаклізмів стрімко росте. Хвилює тривожна тенденція їхнього значного збільшення за короткий проміжок часу. Тому існує великий ризик недостатнього розуміння і недооцінки всіх факторів і масштабів впливу різноманітних космічних і геологічних процесів на глобальну зміну клімату Землі. Астрономічні процеси, наростаюче прискорення Всесвіту впливають на нашу планету, історія якої свідчить про циклічність змін на її поверхні і в глибинах.

Вчені передбачають, що унаслідок глобального потепління величезні території Землі можуть стати непридатними для життя. Адже збільшення температур призведе до зменшення врожайності та відповідно голоду. Під загрозою життя в океанах, через спеку вогонь може поглинути залишки лісів. Недалеко і до апокаліптичних наслідків внаслідок підвищення загальнопланетарної температури лише на кілька градусів. Парниковий ефект на планеті може значно посилити випаровування метану у вічній мерзлоті, де міститься 1, 8 трлн. т вуглецю, що швидко щезне під сонячним промінням. На фоні таких прогнозів не здається вже таким фантастичним передбачення вченого Стівена Хокінга:

- Земля має всі шанси в найближчому майбутньому перетворитися на другу Венеру, сьогоднішня температура якої в +460°С є наслідком надлишку парникових газів.

Якщо не зупинити, то хоч уповільнити

наближення катастрофи загальнопланетарного масштабу можемо ми, люди. Зміна клімату на Землі в глобальному масштабі – це визначальною мірою наслідок астрономічних процесів, але і діяльність людини тут не на останньому місці. Те, що збільшення температури поверхні Землі співпадає зі зростанням концентрації двоокису вуглецю й інших парникових газів протягом минулого століття, є одним із основних підтверджень впливу антропогенного чинника на зміну клімату.

З 2020 року вступає в дію Паризька кліматична угода, яка великою мірою узагальнює плановані зусилля країн у сфері змін клімату. Основна її мета - стримати підвищення температури на планеті та знизити її рівень до періоду перед індустріалізацією. Це можливо зробити за рахунок зменшення викидів парникових газів, про що й домовилися ряд країн, підписантів цієї угоди. Україна взяла на себе зобов'язання до 2030 р. обмежити викиди парникових газів на 40% порівняно з 1990 р., але поки що не вдається здійснити обіцяне. Викиди майже на 70% вищі від цього рівня. Саме тому екологи б'ють на сполох і переконані, що Україна має виконувати свої зобов'язання у рамках Паризької кліматичної угоди.

- Відсутні стимули для уряду з розвитку механізмів зменшення забруднення атмосфери, відмови від використання викопного палива та збереження й збільшення лісів, - зазначила виконавча директорка громадської екологічної організації «Екодія» Ірина Ставчук. - В Україні немає тропічних лісів, які могли б уповільнити викиди парникових газів. Тому нам вже сьогодні необхідно задуматися, як модернізувати енергоємну, затратну та допотопну енергетичну галузь, основою якої є спалювання викопного палива – одного з джерел парникових газів. Підвищення енергоефективності, модернізація цієї галузі та перехід на відновлювальні джерела енергії мінімізують використання викопного палива, а, отже, і викид парникових газів.

Як стверджують останні дослідження вітчизняних вчених, наша країна має достатній потенціал для розвитку відновлюваної енергетики. Але, на жаль, відстає нині за рівнем використання відновлюваних джерел енергії від загальносвітового показника. На чергових переговорах зі зміни клімату Організації Об'єднаних Націй (COP23) у Бонні було презентовано аналітичний звіт «Перехід України на відновлювану енергетику до 2050 року». Згідно з ним, остаточне споживання енергії в Україні до 2050-го може зменшитися на 27%, до того ж 91% енергії буде отримано з відновлювальних джерел (ВДЕ). У світі вже створено альянс проти використання вугілля, до якого ввійшло 34 країни та 24 компанії. В Україні ж, попри екологічні проблеми, а також постійні корупційні скандали, вугільна галузь залишається однією з основних в енергетичній сфері. Перехід відбуватиметься передусім завдяки енергії сонця, вітру та біомаси. Паралельно мають здійснюватися заходи по енергозбереженню, енергомарнотратство відійде в минуле.

Енергозбереження в побуті

Громадська організація «Школа енергоефективності» розробила заходи, які може здійснити родина для покращення власного побуту за нових умов, і розділила на чотири великих за обсягами напрями:

1. Заощадження ресурсів: води, газу, тепла тощо. Для цього потрібно просто відкоригувати побутові звички та здійснити прості заходи, наприклад, налагодити крани та встановити тепловідбивні екрани за радіаторами.
2. Утеплення приміщення. Заміна чи заклеювання вікон, проведення теплоізоляції даху, модернізація системи вентиляції тощо.
3. Встановлення приладів обліку. Це дозволить платити лише за спожиті ресурси.
4. Перехід на більш сучасні, енергозберігаючі та альтернативні джерела енергії та системи комунікацій. Наприклад, заміна газового котла твердопаливним за допомогою програми державного кредитування, встановлення вітрогенераторів тощо.

Цікавим також є досвід не байдужої до екологічних проблем оточуючого середовища Світлани Новохатньої, мешканки м. Дніпра. Поставивши собі за мету змінити щоденні звички в бік переосмисленого процесу споживання, вона провела цікавий експеримент. На два місяці намагалася повністю відмовитися від пластика, тобто не купувати товари в пластикових упаковках. Відсортоване сміття відправляла на переробку, а харчові відходи – у компостну яму. Результат виявився вражаючим: за місяць споживання в середньому у родини з чотирьох людей лишилося лише 0,4 кг сміття. У звичайних випадках лишається близько 2,5 кілограм сміття на особу, яке не піддається переробці. Світлана зазначає:

- Як тільки розумієш проблему, то шукаєш шляхи її вирішення. Тепер ми з сім'єю купуємо менше та в безпечних упаковках, сортуємо і здаємо свої відходи та ще більш свідомо підходимо до проблем екології.

Приклад експерименту сім'ї Новохатніх є яскравим свідченням того, що зміни в кожній окремо взятій родині – це великі зміни, які можуть стати колосальними в масштабах держави.

Потреба адаптації

Зміни клімату, безумовно, будуть впливати на економіку в цілому. А особливо – на сільське господарство, адже воно найбільше залежить від кліматичних умов. Бо зміна клімату означатиме вищі середні температури, зміну моделей опадів і підвищення рівня морів. Буде все більше напружених, екстремальних явищ, таких як посухи, повені та урагани. Українські аграрії найбільше залежать від сприятливого клімату. Тому вчасна зміна технологій у відповідь на зміну кількості опадів і температур означає навіть не просто обсяг прибутку, а власне виживання бізнесу. Переважно українські господарі відслідковують зміни клімату і вносять відповідні корективи у свою діяльність. Перебуваючи постійно на кліматичній «передовій», вони знають ситуацію з власного досвіду. Тому свідомо змінюють практику ведення господарства і сукупно пропонують:

- зсув у часі посівної, а, відповідно, і всіх інших процесів, залежно від погодних умов;
- до посіву озимих слід проводити додаткові операції для підживлення та боротьби з бур'янами, зокрема висів сидератів;
- збереження вологи в ґрунті, для чого вчитися використовувати властивості ґрунтових екосистем, які формуються за умови зменшення глибини та інтенсивності обробітку ґрунту та наявності залишків рослин з попередніх сезонів. Застосовувати технології поверхневого рихлення ґрунту (mini-till), а в південних регіонах, де не відбувається такого ущільнення ґрунтів, як на півночі, виправданим є застосування безплужної технології (no-till). Ці ж технології дозволяють зменшити ерозію ґрунту та відновити його родючість;
- використання насіння стійких до посух та високих температур сортів або гібридів;
- робота в нічний час. Через несприятливі погодні умови (сильні вітри, високі температури) можна переносити виконання робіт на нічний час, коли їхнє виконання може бути зручніше чи ефективніше.

Треба сказати, що в Україні існує потужна науково-практична база для напрацювань стратегій адаптації до змін клімату з урахуванням специфічних особливостей кожного краю. Вже сьогодні вкрай важливо, щоб і українські громадяни, і влада чітко зрозуміли, що проблема зміни клімату та активна позиція кожного на шляху її вирішення — це не лише можливість долучитися до світового тренду боротьби з глобальним потеплінням, а й шанс на модернізацію Української держави. Скористаймося ним!

Петро ЛУК'ЯНЕНКО.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
(056) 786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити «Фермер Придніпров'я» на наступний 2019 рік можна у будь-якому поштовому відділенні області. Передплатний індекс 60092.